

POSTANOWIENIE

Dnia 18 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi G. H.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Radomiu w sprawie o sygn.
III Nsm 1099/21,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w
dniu 18 grudnia 2024 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę według
właściwości Sądowi Okręgowemu w Radomiu.**

UZASADNIENIE

Skarżący G. H. w dniu 14 października 2024 r. (data stempla pocztowego)
wniósł osobiście do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa strony do
rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem
Rejonowym w Radomiu w sprawie o sygn. III Nsm 1099/21.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy,
ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Okręgowy w Radomiu.

W artykułe 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania
sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym

przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Sąd Najwyższy stwierdza, że ustawa o skardze na przewlekłość została skonstruowana w oparciu o jednoznaczną atrybucję właściwości dokonanej według hierarchicznej struktury sądownictwa, a nie rodzajów postępowań. Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”. Natomiast w rozpatrywanej sprawie znajduje zastosowanie ogólna reguła, zgodnie z którą sądem właściwym do rozpoznania skargi jest sąd przełożony nad sądem, przed którym toczy się postępowanie (art. 4 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Z uwagi na fakt, że Skarżący w skardze żąda stwierdzenia przewlekłości w postępowaniu przed Sądem Rejonowym w Radomiu w sprawie o sygn. III Nsm 1099/21, sądem właściwym do rozpatrzenia sprawy o naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki jest Sąd Okręgowy w Radomiu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Okręgowemu w Radomiu na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[kf]

[a.ł]

